

מ"ת 436/06/14 - מדינת ישראל נגד י' ג'

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 436-06-14 מדינת ישראל נ' ג'(עציר)
בפני כב' השופט דאוד מאזן
מבקשת
נגד
משיב
מדינת ישראל
י' ג' (עציר)

החלטה

כללי:

1. מונחת בפני בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, לאחר שהוגש נגדו כתב אישום, המייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבן זוג, על פי סעיף 382 (ג) ו- 380 לחוק העונשין.

2. על פי הנטען בכתב האישום, המשיב והמתלוננת בני זוג נשואים זה לזו והתגררו יחדיו ברח' ***** ** בתאריך 23/5/14, מועד מדויק אינו ידוע למאשימה, בדירה הנ"ל, על רקע ויכוח בין בני הזוג, תקף הנאשם את המתלוננת, שלא כדי וולבא הסכמתה באופן שמשך בשערות ראשה והטיח ראשה בקיר כך שנפלה על הרצפה.

עוד עולה מכתב האישום, בהמשך תקף הנאשם את המתלוננת, שלא כדין ובלא הסכמתה, באופן שסטר לה והורה לה לנקות את הדירה ומשסירבה, שפך עליה מים וסטר לה בשנית.

כתוצאה מהתקיפה לעיל, נחבלה המתלוננת חבלות של ממש, היינו אדמומיות בצווארה, סימנים כחולים בזרוע שמאל ובימין.

קיומן של ראיות לכאורה:-

אשר לפן הראייתי, בשלב המעצר עד תום ההליכים, אין צורך לקבוע ממצאים מזכאים או מרשיעים. כל שעל ביהמ"ש לבחון הוא האם קיימת תשתית לכאורית להוכחת אשמת הנאשם בעבירות המיוחסות לו. רק אם קיימים ליקויים בסיסיים או קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה באופן שהחומר הגולמי כפי שהוא נתפס כיום לא יוכל להקים תשתית ראייתית

אשר יש סיכוי סביר שניתן יהיה לבסס עליה את הרשעת הנאשם, תתבקש המסקנה כי אין מצויות נגד הנאשם ראיות לכאורה להוכחת האשמה ראה בש"פ 8087/95 זאדה, בש"פ 826/08 קשאש, ובש"פ 3161/10 מהרבנד.

גם אם ב"כ המשיב טוען לסתירות בעדות המתלוננת, חוסר דיוק, הרי בשלב המעצר, אין ביהמ"ש נדרש לשאלת מהימנות עדים או משקל העדויות ולא מצאתי כי הסתירות הנטענות מהוות "פירכות מהותיות וגלויות לעין" המשמיטות הקרקע מתחת לראיות הקיימות כיום. ראה לעניין זה בש"פ 6982/10 ארביב ובש"פ 8031/08. ראה במיוחד בש"פ 352/11 איאסי.

בעמות שנערך בין המתלוננת למשיב הטיחה המתלוננת במשיב את אירוע התקיפה המתואר בכתב האישום, אישר המשיב כי: " **אני תקפתי אותה ואני התגוננתי ממנה.**" ובהמשך חدد את תשובתו ואישר שהיה ריב ביניהם אודות הניקיון בבית, וציין: " אני דחפתי אותה.....".

בהמשך ציין: " **היא באה למדרגות אני דחפתי אותה מאחורה והיא נפלה בכניסה איפה שהדלת.**".

דבריו של המשיב מאששות חלק מטענות המתלוננת, שנתמכות בתיעוד סימני אלימות בגופה של המתלוננת.

הסתירות הנטענות בעדות המתלוננת, העדר הקשר הלוגי בין האירועים המתוארים על ידי הסניגור תוך כדי העצמה למצבה הנפשי בעת האירוע, אין בהם כלשעצמם, בשלב זה, לכרסם בתשתית הראייתית, שכן המשיב, כאמור לעיל, תמך וחיזק את גרסתה של המתלוננת.

מכל האמור, קיימות נגד המשיב ראיות לכאורה לביצוע העבירה.

ביחס לעילת המעצר:-

ככלל, תיקי אלימות במשפחה יש להם נדבך מסוכנות וחומרה נוסף בשל היותם סכסוכים כאלה שתחילתם בסכסוך פעוט ויכוח מילולי וסופם באלימות קשה ובוטה, כך הוא מקרנו, ויכוח אודות ניקיון הבית.

אין מחלוקת כי בתיקי אלימות במשפחה קיימת עילה סטטוטורית מכוח סעיף 21 (א) (1) (ב); המחוקק ראה לנכון להציב עילת אלמ"ב כעילה סטטוטורית על מנת להדגיש את המסוכנות העולה מהתופעה, הן לבני המשפחה ולחברה בכללותה. על כן, אין מחלוקת כי קיימת עילה.

החלופה:-

שאלת החלופה בעבירות אלמ"ב אינה פשוטה; היחסים בתוך המשפחה מביאים לא אחת למציאות לפיה גם ריחוק גאוגרפי והטלת מגבלות שונות, אינן מאיינות הסיכון הסטטוטורי. משכך, נפסק, לא אחת כי " **גם הצבת תנאים של מעצר בית בריחוק מקום המתלוננת אינו עונה בהכרח על הצורך להבטיח את מטרת מעצר הבית כראוי.**" בש"פ 5773/03.

זאת ועוד, בעבירות אלמ"ב, עוצמת האלימות הפיזית אינה המדד הבלעדי, אף לא המדד העיקרי לבחינת מסוכנותו של נאשם. על בית המשפט לבחון את "**הצבע**" ו "**הגוון**" של המסוכנות על רקע מכלול התנהגותו של הנאשם כלפי בת הזוג. ראו בעניין זה בש"פ 655/10 **דוידוב נ' מ"י**.

לסיכום, שוכנעתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו, שוכנעתי עוד כי קיימת עילה סטטוטורית ועלי כעת לבחון אם הוצעה בפני חלופה הנותנת מענה הולם ומבטיחה את שלום הציבור ואת שלומה של המתלוננת במקרה שבפני. **חלופה אינה אמורה לאיין לחלוטין את המסוכנות הנובעת מהמשיב, החלופה צריכה להנמיך את הסיכון הנובע מהמשיב, לרמה סבירה, זו שתיתן מענה הולם ותבטיח את שלום המתלוננת ואת שלום הציבור.** (ראו בעניין זה בש"פ 3458/07 שיבלי נ' מ"י).

החלופה המוצעת בנסיבות תיק זה הינה שהות בבית הוריו בפיקוח חלקי של אביבו ובנוסף הציע הסיניגור לעבות את הפיקוח באיזוק אלקטרוני.

הזמנת תסקיר מעצר:-

בעבירות של אלימות במשפחה ובמיוחד בעבירות של אלימות כלפי בת זוג, עוצמת האלימות הפיזית אינה המדד הבלעדי, אף לא המדד העיקרי, לבחינת מסוכנותו של המשיב. יש צורך לבחון את "**הצבע**" ו "**הגוון**" של המסוכנות, על רקע מכלול התנהגות המשיב, כלפי בת הזוג.

מכאן, כל שנדרש, בשלב זה, זה לבחון אם יש בחלופה כדי להנמיך את הסכנה הנובעת מן המשיב כלפי המתלוננת, לרמה סבירה. אין בידי כעת לדון בחלופה שהוצעה, אם יש בה די כדי להנמיך את הסכנה לסכנה סבירה, אלא אבקש להיעזר בתסקיר מבחן, זאת נוכח מורכבות יחסי בני הזוג, נטילת התרופות בידי המתלוננת, אבקש תסקיר שיפרוס בפני את מלוא הנסיבות כדי להערוך נכונה את הסיכון בשחררו ואיזה חלופה היא ההולמת נסיבות תיק זה.

המקובל הוא, שבתיקים מסוג זה לזמן תסקיר מעצר, על מנת לבחון את החלופה והתאמתה לנסיבות תיק זה. תסקיר מעצר הוא כלי עזר להכריע בשאלת התאמת החלופה במקרה זה.

בית משפט העליון עמד על ההיבטים המיוחדים שיש לאלימות על רקע קשר זוגי בהתייחסות לעבירות אלימות במשפחה. ראה דברים שנאמרו בבש"פ 8171/06 **עבדלימוב גוארגי נ. מדינת ישראל** (טרם פורסם, 24.10.06):

"בשל המימד הפסיכולוגי החזק וההתנהגות הלא רציונאלית, הטבועים בעבירות מסוג זה, שמור תפקיד מיוחד לתסקיר המצער בקביעה אם ניתן לאיין את מסוכנותו של הנאשם בחלופת מעצר אם לאו". (שם, פסקה 5 להחלטת כב' השופטת חשין). ראו גם: בש"פ 8788/06 ג'מיל ג'ובראן נ. מדינת ישראל (טרם פורסם, 5.11.06); בש"פ 7626/06 פלוני נ. מדינת ישראל (טרם פורסם, 27.9.06).

במסגרת אלימות במשפחה, יש לתת משקל מיוחד להמלצת שירות המבחן לעניין חלופת מעצר. ראו לעניין זה בש"פ 7848/10 פלוני נ. מדינת ישראל (טרם הפורסם, 2.11.10); בש"פ 6739/10 פלוני נ. מדינת ישראל (טרם פורסם, 21.9.10).

לאור הנ"ל אני מורה כדלקמן:

הנני דוחה התיק לקבלת תסקיר קצין מבחן ולהמשך דיון ליום 30/6/14 שעה 13:00.

מזכירות בית המשפט תשלח העתק מהחלטה זו לשירות המבחן ותזמנם ועליהם להיערך עם התסקיר במועד.

בשלב זה, ועד לקבלת התסקיר, לא אדון בטיב החלופה שהוצעה והמשיב ישהה במעצר עד החלטה אחרת.

ניתנה היום, י' סיוון תשע"ד, 08 יוני 2014, בהעדר הצדדים.